

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főtér 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adatnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 ft — Félévre 2 ft — Negyedévre 1 ft. Hirdetéseket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Schvarcz Sándor könyvkereskedése, hova az előfizetési- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttér petit sora 30 kr.</p>
--	--	---

Márczius 15.

Családoknak is vannak napjaik, melyeket ünnepelnek; a múltba való visszaemlékezés néha örömtől dobogtatja meg szíveinket, máskor a bánatos és fájó érzelmeknek tanyája ez.

Annál inkább találunk egy nemzet életében napokat, melyeket különböző érzelmekkel van jogunk ünnepelni.

Sok, nagyon sok napja van a magyarnak, melyekre visszaemlékezve elszomorítja szívünket a keserűség, a sok csalódás, jogtalan üldöztetés- és ártatlanul történt meghurczoltatásért; viszont a szebb jövő hajnalának hasadására emlékeztető napot is mutat fel történelmünk.

Különösen egy nap van közel ezer éves múltunkban, melyre hön dobogó kebellem emlékezik vissza minden igaz magyar: 1848. márczius 15-ike!

Negyvennégy esztendeje, hogy a

magyar nemzet ősei által véren szerzett hazájában ismét szabadnak érezte magát; midőn a nemzet ledöntötte a nagy válaszfalat, mely fiait jogaiban olyannyira különböztette meg; midőn kimondá a hatalmas, szent ígét: szabadság, egyenlőség, testvériség!

A történeti fejlődés szekerének útját állni, vagy éppen ezt megakasztani nem lehet. Mert miként az évszázados, erős tölgyeket gyenge szilánkokra szórja, zúzza szét a villámos zivatar, azonképpen nem állhat utjában semmi sem a népszabadság szent ígéj terjedésének.

A magyar nemzet, őseitől örökölt szabadsága iránt való vágyódásaiban neveltetett; ezt a vágyat az anyatej jel szívja magába a magyar, mert ősi földjén a szabadságért imádkozott, és ontott annyi hősi vért

Volt idő, midőn az egész világot eltiporni készülő pogány ellen védelmezte a hazát és hosszú időközön keresztül védbástyája volt a nyugatnak, mely a magyar nemzetben látta a győzhetetlennek hitt hódító utjában feltartóztatóját.

Később jött egy korszak, midőn az ősi sarkalatos alkotmányból, a nem-

zet vérell szerzett jogaiból és tulajdonaiból, csupán egymás iránt való versengés, hiúság, nagyravágás miatt és magas kegyekért való küzdelemben el engedtek egyetmást nyírni.

És azután, midőn a magyar tulajdon hazájában minden volt, csak magyar nem; midőn gyermekét idegen földön és idegen nyelven neveltette a fajára és nemzetére büszke magyar; midőn az édes haza nyelvét csak a végtelen puszták és falvak nádfödeles kunyhóikban hangoztatták a nemzeti hagyományaikhoz hű jobbagyok — akkor lépett trónjára a magasztos és fenkölt gondolkozásu, de népeitől félreértett fejedelem, ki nagy birodalmát nyelvben, szokásai-ban és törvényeiben is egygyé és hatalmassá akarta tenni. S ekkor ébredt fel az alvó nemzeti szellem, a magyar haza szabadságának visszaállítására iránt való forró vágyakozás . . .

Nem írjuk le, hány hős vérzett el, hosszú ideig csörgetve a rabbin-cseket hány jeles elme borult el és hány szív repedt meg a nagy fájdalomtól . . .

Sok és nehéz megpróbáltatás és

A „CSONGRÁDI LAP” TÁRCSÁJA.

„Muki ur” kardbojtja.

— Vége. —

Ő akként magyarázta a dolgot, hogy megbecsüljük a kutyát gazdájáért.

Már pedig a vármegyeszerte ismert agaraszt ismernie kellett volna Pipacs uram vadászának is.

Ha nem tette, gazdája tudtával nem tette. S hogy nem tette, az csálhatatlan tény s így most nem tette, vagyis: kutyába vette a kutyát, jobban mondván a gazdáját.

Ez tehát világos!

S Nemes Mák ur eme okoskodásai közepett nem is keresett mentséget Nemes Pipacs ur számára, mert hite szerint szándékos sérelem s azzal

S az ősi kuriák egymás számára zárva lettek.

A rózsás kertekben sem látszott többé lábnyom.

A két szomszédház úgy állt szemben egymással, mint két ellenséges vár.

Kicsi ok, nagy dolog!

S megkezdődött a mértőföldes gyűlölség és kiapadhatatlan versengés.

S most már a ki olvasta ezt a néhány

sort (ha ugyan olvasta valaki!) azt mondhatná, hogy jól van már, régi nóta!

Két haragos szomszéd-nemes, két fiu, két leány, egy csomó muló év, méla holdvilág, titkolt sóhaj és könnyek, titkos találkozás, apai ellenvetés, anyai engesztelés, két lakodalom és ezzel készen van egy rossz novella!

Bocsánat, nem így van az!

Az igazság kedvéért a fentiekből annyi azonban igaz és megtörtént, — mint-hogy meg sem akadályozható, — hogy a 2 gyermekleány viruló hajadon és a két fiu serdülő férfi lett; de az is igaz, hogy Mák és Pipacs urak mindamellett is haragos szomszédok maradtak.

Sőt a rossz novella írás rovására ma alázattal elismerem azt is, hogy a rózsás kert gyermek emlékeiből martadt fel egy kis illatos érzés Muki ur és Ilonka között, mit lélektani nyelven így hívnak, hogy szerelem!

S az is igaz, hogy a két haragos ur erre már nem vethetett zárt, mint kapujokra a látogatás elől, s azt is csak azért mert nem tehetette.

Sőt évek folytán a két fiu és két leány között is fennmaradt a barátság.

Gyerekkori emlék és rokonszeny, mi-ért rontanók el, mondá Mák ur kifakadá-

saira Mákné urasszony. S igaza volt! Ezt pedig megakadályozni nem akarták.

Lassan, idők folytán tehát minden megváltozott, csak a harag és versengés maradt a régi.

Ha Pipacs ur kormánypartí volt, Mák ur ellenzéki. Ha Pipacs ur 4 lovat vett, Mák 8-at.

Pipacs ur új harangot öntetett; Mák ur kápolnát építtetett.

Szóval tartott a versengés s világot sem hagyta volna tulliczitalni egymást egyik sem.

Tehát vala pedig, hogy Pipacs ur fia — a Laci — előbb szolgálván le az önkéntesi évet, — az alatt míg Muki jogász-kodott, — egy szép napon vadonatúj tiszt ruhában jelent meg Mákfalva ünnepi miséjén, egy vasárnapon.

Pipacs ur büszkén sandított át Mák urra, mint egy mondván: hogy a te familiád még nem pipált ám ilyet!

Mi lehet természetesebb, minthogy Mák ur agyában vigig cikázott a gondolat, hogy ő sem lesz alább való, az ő familiájának éke-virága, a Muki gyereknek is van annyi sütni valója, hogy megszerezzen egy kardbojtot.

Nem fogsz lefőzni vén koma, gondoló!

szenvedés után kezdett mosolyogni a szabadság hajnala.

A kiknek önzése és a pompától, fénytől ragyogó paloták csábjai miatt sok időközön keresztül szolga volt a magyar tulajdon hazájában, azoknak visszatért önzéstelensége és újra született hazafisága, szabadságszeretete teremtette nagygyá e nemzetet.

A szabadság, egyenlőség és testvériség zászlója magasan lobogott s aztán — elbukott, de csak rövid időre.

E nagy nap emlékének ne szóljunk a gyászról, a sok keserűség és szenvedésről, ne sirassuk az elhullott fől-isteneket, hiszen az ő kiomlott piros vértükből kelt ki újra a szabadság virága. . . .

Ismét szabadok, testvérek és egyenlők vagyunk! Ős honában ismét magyar a magyar!

És mégis hányan hordják szájukon önzésök eszközeként a szabadság szent eszméit? S hányan viselik szívökben némán e szent eszméket, de önzéstelen tevékenységtől munkálkodással dolgoznak a hazáért?!

A ki tudni akarja, úgy is tudja. Isteni észszel párosult emberi erény legszebb szüleménye, te szent szabadság, névnapodon légy üdvözölve! Hiszen te egy hatalmasnak teremtett nemzet dicsőséges nagyságának és nemes lelkesültségének legmagasztosabb hirdetője és kifejezője vagy!

Nyilatkozat.

A „Tiszavidék” múlt vasárnap számban, Szvoboda Ferencz úr által ellenem irányított közleményre, nem Szvoboda úrnak válaszol, hanem a félrevezetett közönség felvilágosítására, a következőket nyilatkoztatom ki:

S elhatározottat!

Még azon őszszel jelentkezett a Muki gyerek önkéntesnek. (Mukinak becézgette a mamája uri passzióból a fiút, bár akkor Jani is lehetett volna, lévén Jánosnak keresztelve.)

A papája lelkére kötötte, hogy kardbojt nélkül vissza ne térjen a fővárosból, mert kitagadja. Ő ugyan nem szívesen barátkozik meg azzal a gondolattal, hogy magyar nemes fia „közös” katoná legyen, de végre is ősei mind dicsőségesen pengették a sarkantyút s egy Pipacs fiú ha szöggre akasztja a multat s képes „közös” katonatiszt lenni, egy Mák sem lehet alább való.

Pénz van és lesz, — a mennyi kell. — hanem az a bojt meglegyen!

A mama biztosítá az elemőzsiákról, s lelkére kötötte, hogy a korhelység nem katoná virtus.

A Marcsa huga pedig azt sugta meg, hogy Ilonkának igen tetszik az uniformis, különösen, ha Muki volna! Tehát rajta!

A Muki gyerek pedig már a vége felé tapossa a katonai esztendőt.

Eleinte biz'ott kemény volt a bakancs és feszes a nadrág, s bosszantó az a katonasubordinatio.

Pedig saját költséges önkéntesnek ugyan sok a szabadsága, ha sok a pénze, a mikor is akad elég jó barátja is.

A tiszt urak is szeretik a nyalka és gavallér fiút!

Mikor aztán arra gondolt, hogy a papa kitagadja, az Ilonka meg majd nem szeretné

Az 1868. évtől kezdendően 1882. évig, a községi elöljáróságnál összegyűlt községi számadásoknak hivatalos órán kívül lett megvizsgálásért a képviselő testület jutalom gyanánt, a megvizsgálást teljesítette községi tisztviselőknél, tehát nekem is mint közreműködőnek, 300—500 frtot szavazott meg, a melyből én 200 frtot tényleg fel is vettem.

En megjutalmaztatásomat, a mihez különben törvényes igényem volt, nem kérttem; annak, hogy a számadások évtizedeken keresztül megvizsgálatlanul heverték, oka nem voltam, s a község ezen rendkívüli kiadását is, a volt rendezett tanácsú tisztikar mulasztásaiban kell keresnem, a melyben Szvoboda úrnak is, mint városi ügyésznek tekintélyes része volt.

A nélkül, hogy ez úttal a város közügyeinek szolgálatában kifejtett munkásságommal dícekedni, avagy abból személyemre nézve oly nagy vonatkoztatásokat óhajtanék tenni, mint Szvoboda úr, kijelentem, hogy Mészáros Károly felfüggesztése óta közel 1½ évig úgy az első, mint a másodjegyzői állást én töltöttem be, s a minden tekintetben reorganizált községi szervezet átalakításának nagy munkájában, daczára a napi teendőkkeli elfoglaltatásomnak, szintén részem volt; s mind ennek daczára, akkor a midőn megjutalmaztatásomat a közgyűlés szíves készséggel megrendelte volna, s daczára, hogy a két jegyzői állásnak egy személyben volt betöltése a községnek közel 900 frt megtakarítást eredményezett; továbbá hogy az 1872-1888. évig terjedő, tehát 16 évi árvatári számadásokat hivatalos órákon kívül megvizsgáltam: nem mondhatja senki, hogy ezen rendkívüli s csak a községre nézve hasznos teendőimért magam megjutalmaztatni óhajtottam volna.

Ennyit tartoztam az igazság érdekében kijelenteni.

Egyebekben vagyok Szvoboda Ferencz úr hazafias, s az Uselac-éset óta kormányparti érzelmeiben megváltozott, azonban a Seemann- és Janszky-féle esetekben nagy megnyugvást talált lelkiütemek őszinte hámulója:

Sóhlya Gyula.

annyira, hej be neki fogott annak a tanulásnak a Muki fiú!

Meg az után végre is nemes Mák Mukit lefőzön egy Pipacs! Nem... nem... és nem!!!

Pirosabb lenne szégyenletében az országja mint a pipacs! S szó sincs róla, hogy nyalka szép dolog az a tiszt uniformis.

Mindenütt becsülés és mindenütt kacintás tárgy lesz, hol gavallérok laknak és szép leányok és asszonyok vannak.

S vasárnapi sétái alkalmával már ki is szemelte a Károly-kaszárnya melletti katoná szabó kirakatában azt a bojtot, melyet ő nem sokára hordani fog.

Még néhány hét választotta el Muki urat a remélhető bojtól. Akkor lesznek a tiszt vizsgák ugyanis.

Egy délutáni parancs alkalmával a kapitány úr kiadja, hogy a legnagyobb szabotossággal és csinnal rukkoljon ki a század holnap, mert a hadtestparancsnok jön szemlét tartani.

Az önkénteseknek pedig főleg lelkükre kötötte, hogy szokott módon el ne késsen egy sem, mert „jaj” lesz.

Muki úr tehát azzal az eltökélt szándékkal ballagott haza, hogy lefekszik jókor, mert jókor kell kelnie, s így semmi áron sem akar részt venni abból a bizonyos „jajból”!

De hát meg vagyon írva, hogy sorsát senki el nem kerülheti.

A mint így csendes elhatározással ballag, egyszerre szemben találja magát Ne-

Ujdonságok.

— márczius 20.

— 1848. márczius 15-ének emlékét a városunkban létező összes körök és egyesületek kegyelettel ülték meg. A kaszinó 14-én este társasvacsorával ünnepelte, a községipárt és polgári kör pedig a 48-as és függetlenségi körrel 15-én este ünnepelték a nagy nap évfordulóját. — Az iparos ifjúság ma este társasvacsorával üli meg nemzeti szabadságunk ébredésének emlékét a Goda-féle vendéglő termeiben, hol az ifjúság fölkérése folytán alkalmi beszédeket Sövényházy Antal és Tary István urak tartanak, ezen kívül pedig lesz szavaltat és — ha Farkas Balázs úgy akarja, — tetejébe egy kis ropogós csárdás is.

— Ünnepélyes istenitisztelet. 1848. márc. 15-ének emlékére ünnepélyes istenitisztelet tartatott a helybeli r. kath. szentegyházban. Az istenitiszteleten résztvett pártkülönbség nélkül városunknak majdnem összes művelt közönsége. A szentmise befejezése után Hock Janos orsz. képviselő lelkes és hazafias beszédet tartott a központi iskola térségén. Dicséretére legyen mondva, a lefolyt képviselő választást beszédébe bele nem szőtte, sőt előre kijelentette, hogy nem azért jött le hozzánk, hogy a lefolyt választásról beszéljen, — hanem együtt akarja a néppel megülni a nagy nap emlékét. Ellenkezőleg Hegyi Antal plébános, a helyett, hogy a szabadság ünnepe emlékének szentelte volna beszédét, s hogy a lefolyt választások után lassanként higgadni kezdő kedélyeket csendesítette volna, valószínűsítő beszédet tartott az elöljáróság, valamint a Szivákpárt ellen. Talán ideje lenne már, hogy ft. szentatyánk felhagyna epés kitöréseivel s meggondolná, hogy egy jó lelkipáosztornak éppenséggel nem az a hivatása, hogy a népet folyton izgassa, és a gyűlölség magvát hintse köztünk el, hanem ellenkezőleg a keresztényi szeretet és testvériség eszméit kellene hirdetnie?! Bizony elég nagy csapás az Csongrád városára, hogy ily lelketlen lelkiatyával áldott meg bennünket megyés püspökünk és kegyurunk ó excellentiája. Ha tovább is így folytatja plébánosunk, mint a hogyan kezdte, rövid idő múlva a vécsernyén egész bátran el-

mes Nemzetes Pipacs ur Laczi fiával. —

Az öregek versengése pedig tudvalóleg nem szakítván meg az ifjak barátságát, nincsen benne semmi különös, hogy egy félóra múlva vidám poharazás között regélik a multat s tervezik a jövőt.

Még egy ideig föl-fölvillan agyában a kapitány ur „jajja”; de aztán beáll minden muri közepett egy bizonyos fokon túl az az állapot, mikor azt mondják minden „jajra” poharazás között, hogy vigye a kutyát „mindegy”!

Mikor pedig már a „mindegy” járja, bizony közel ott van utána a jövő „jaj” is már!

De a szenvedély és multság olyan mint a patak, mentül messzebbre megy, annál jobban dagad.

Egyszer csak azt veszi észre a két czimbora, hogy jókor reggel van.

S Mukiban felébred a kötelességérzet, meg azután eszébe jut a kapitány „jajja,” az apja szavai és a kirakatban kiszemelt „kardbojt”!

Mert annyi bizonyos, hogy ha ma ott nem lesz a disz-szemlén, akkor beteljesedik a „jaj,” az apja kitagadja, a kedvese talán ott hagyja, de az a kardbojt meg bizonyosan távol marad tőle!

Egy gondolat és Muki zárt fiakkeron vágtatott a Károly kaszárnyába.

Talán még nem lesz késő?!

A kocsis az egy pár hatos borralaló hatása alatt oly robajjal hajtott be a kaszárnya udvarába, mintha legalább is a

énekelhetjük: Ments meg uram minket ne csak a dögvéztől és örökhaláltól, ments meg uram minket — Hegyi plébánostól!

— **Eljegyzés.** Kása Károly helybeli elemi iskolai tanító, lapunknak dolgozótársa, eljegyezte Bíró Anna kisasszonyt, helybeli elemi iskolai tanítónőt Tartós és esalhatatlan boldogságot kívánunk a kötető frigyhöz!

— **Községi közgyűlés.** A f. hó 18-án tartott községi közgyűlés legérdekesebb tárgya volt Makó rendezett tanácsu város képviselő testületének 90891. számú átirata, melyben a magyar képviselőházhoz intézett, abbéli feliratát, hogy az árvízvédekezés országossá tételék, hozzájárulás végett megküldte. Csongrádvárosának szintén régi óhajja volt az, hogy az árvízvédekezést és az azzal járó költségeket az állam viselje, mert ma már a felette nagy ártéri költségek az ártéri birtokosokat végpusztulással fenyegetik. Ennélfogva Csongrádváros községi képviselőtestülete elfogadta a Sölyva Gyula jegyző úr által készített feliratot és ennek benyújtására Hock János urat, Csongrádváros országos képviselőjét kérte fel. Lessz tehát alkalmunk meggyőződni arról, hogy mily eredményt fog elérni Hock János képviselő úr ezen valóban fontos és városunk, valamint különösen az ártéri birtokososztály jövőjét érdeklő ügyben.

— **Politikai sajtóvétség.** A „Tiszavidék“ mult évfolyamának egyik számában „Mi és az államosítás“ czímen politikai tartalmu vezérezékk jelent meg, mely miatt a szegedi kir. ügyesség a büntetőeljárás megindítását szorgalmazta. A sajtóvétségek e nemét törvényeink egy évig terjedhető büntőnöl s 500 frtra terjeszhető bírsággal sújtják. — A büntető törvényszék ápril hó 15-ére tűzte ki az ominózus ügy tárgyalását.

— **Iparügyek.** Az ipartestület szakosztályai a lefolyt héten tartották alakuló üléseiket s ejtették meg választásaikat, melyek szerint a ruházati ipari szakosztály elnökévé Király Gergely, a faipari szakosztályban Szöke Ferencz, a bőripari szakosztályban Dudás Ferencz, a fém- és ércipari szakosztályban Smeger Vendel, az élelmi ipari szakosztályban Fekete Lajos, az építőipari szakosztályban Kátai Pál s a borbélyipari szakosztályban Bernitzky József választattak meg. — Öszintén óhajtuk, hogy az ipari érdekek szempont jából oly fontos működésük a legszebb sikert eredményezze.

— **Iparosifák figyelmébe.** Az ipartestület békéltető bizottsága f. hó 27-én tartja tisztújító éves közgyűlést s ugyanekkor állapítja meg a betegsegélyző pénztár alapszabályait. Mivel a közgyűlésen iaditványozási és szavazati joggal csak azok bírnak, kik a testületi segédek lajstromában belefoglaltatnak, felhívattak mindazok, kik e jogok gyakorlására igényt tartanak, hogy az iparossegédek lajstromát a testületnél 8 nap alatt betekintés s fölvetelük iránt az előjárásnál mulhatatlanul jelentkezzenek.

— **Rendőri hírek.** B. J. helybeli kereskedőtől egyik enyveskezi segéde V. B. csak 25 kiló kávét, 1 kiló vízahályagot és 16 tekeres hegedű

hadügyminisztert vinné. Geverherauauusz! Habt acht! Prä-sentirt!!! Hangzik öszsze-vissza a vezényszó.

Az őrség fegyverbe lép; a felállított ezred tisztleg s a legközelébb álló segéd-tiszt oda ugrik a zárt kocsihoz kiségiteni a... hadtestparancsnok urat!!!

S a kocsiból a segéd-tiszt karjai közé botorkál... Nemes Mák Muki önkéntes úr berugva!!!

Ezután pedig következett egy rémséges elképedés s csudálkozással és nevetéssel vegyest elfojtott s hosszan, titkon elbocsájtott általános... aaah!

Az ezredes ur pedig dühtől sápadtan kiáltá:

„Verjék kurta vásra s vigyék fel azt a részeg di... t!“

Muki úr pedig ráért vason koplalva elmélkedni 21 napig azon, hogy maradt a kirakatban az ő fényes... kardbojtja!

Nemes Mák Pál úr pedig hallani sem akart az ő haszontalan és könnyelmű fiáról, a kit tett ígérete szerint ki is tagadott, ki őt és az egész vitézlő Mák familiát így lefőzte!

Hiszen ország-világ neveti, hát még Pusztás Pipacs Dénes uram!

Mákné urasszony pedig hiába vesztegette a szót, mentegtevén fiát, hogy hisz az egész dolog oka Pipacs Laczi s bizonyosan előre tervezett dolog volt az a pesti találkozás.

Pipacs uram pedig most már még gyakrabban parázódott Laczi fiával unifor-

hurt indított Félégyháza felé, azonban az ut rozszasága miatt lassan haladtak s így történt meg a szomorú eset, hogy a esendörök utolérvén a zónázókat, az árúk a jogos tulajdonoshoz visszakerültek, a becsületet segéd meg a dutyiba költözött

Felelős szerkesztő: ÉDER JÁNOS.
Kiadó lap-tulajdonos: SCHWARCZ SÁNDOR.

1kt 455
1892 tkv sz. **Hirdetmény.**

A csongrádi kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság részéről közzé tétetik: miszerint a m. kir. államvasutak Félégyháza-Csongrádi vonala számára az alább megnevezett határookban kisajátított területekről elkészített összeírás, térkép és egyedi kimutatás hitelesítésére a helyszínére a következő határnapok tüzetnek ki, ugymint: Csongrád községre nézve, 1892. április hó 11-én, reg. 8¹/₂ óra: a csongrádi indóház.

Az érdekeltek felhívattak, miszerint netaláni észrevételeiket a fennebbi határnapon a bizottság előtt előterjesszék, különben a kisajátítás és a felvett térfogat, ugy a feljegyzett szolgálmat s jogosultságok iránti kifogásaik többé tekintetbe nem jöhetnek.

Egyuttal felhívattak mindazok, a kik a fennebbi határookban a Félégyháza-Csongrádi vonal számára kisajátított területekért járó és az egyedi kimutatásban kitéit kártalanítási öszszeg mennyiségére nézve elienvetéseket tenni akarnak, vagy ezen öszszegre bármilyen czim alatt igényt tartanak: ezeket, 1892. évi április hó 11-ig ezen telekkönyvi hatóságnál annál bizonyosabbban bejelentésük, minthogy a később jelentkezők észrevételeire s igényeire semmi tekintet nem lévén, a kisajátítási és kártalanítási öszszeg annak és azon mennyiségben fog kiadni, a kinek nevére és a mely öszszeggel az az egyedi kimutatásban ki van téve, a bekebelezett vagy felülkeblezett tételek pedig ezentul a kisajátí-

tott területről hivatalból le fognak töröltetni.

Az összeírás, térkép és egyedi kimutatás a telekhivatalban betekintethők.

Kelt Csongrádon, 1892. márczius 4-én, a csongrádi kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság.

Sordovány, k. aljbiró.

Csongrádvármegye alispánjától.

1816 sz
1892 sz **ARLEJTÉSI HIRDETMEY.**

Csongrád vármegye közigazgatási bizottsága, 1892. évi február 13-án 28. szám alatt kelt határozatával a Szentcsongrádi törvényhatósági-ut VIII-XI. kilométer közötti szakaszainak kiépítését 21750 frt költség öszszeg erejéig engedélyezte.

Fent említett munkálat fogantatásának biztosítása czéljából, 1892. évi márczius hó 31-ik napjának délelőtti 10 órájára Szentcsongrád vármegye alispánjának hivatalos helyiségében tartandó zártajánlati verseny tárgyalás hirdettetik.

Versenyezni ohajttók felhívattak, hogy fenti munkálat végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó 5⁰/₀-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a fent kitűzött nap d. e. 10 órájáig az alispáni hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel későbbben érkezettek figyelembe vétetni nem fognak.

A szóban forgó munkálatokra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a Csongrádvármegyei m. kir. államépítészeti hivatalnál Szegeden, a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Szentcsongrád, 1892. márczius 15.

Dr. Csató Zsigmond
főjegyző, h. alispán.

misosan Nemes Mák ur szeme előtt, annak nem kis bosszúságára. Egyik fél nevetett, a másik boszankodott; csak a két leány maradt jó barát.

Az öregek között még élesebb lett a harag és gyűlöletes versengés.

S valahányszor Mák úr dühöngött, csak a Maresa kisasszony mosolygott elégedetten; hogy minden jó lesz még.

Pipacs urék gunyos nevetgélesei között pedig a kedves szép Ilonka erősítgeté, hogy véletlen az egész história, egyébiránt neki mulatságosan tetszik Muki urfi históriája.

Katona dolog volt az is.

Egy szép napon azután Mák úron volt a nevetés sora, mert Muki ur csak a kardbojtot vesztette el, de Pipacs uram meg a szép szende és bájos leányát, Ilka kisasszonyt.

De már ilyen még sem esett meg a Mák familián, örvendezett Mák úr!

S így most már Pipacs úron volt a sor hosszú orrot ereszténi.

De nem sokára Nemes Mák és Pipacs uraimék egymás hosszú orrán mulattak csak, lévén éppen Mák úr Muki fia a szöktető.

És most már tisztelt olvasóim, (ha ugyan vannak) kötelességem szava hihetőségem megvédése szempontjából kijelenteni, hogy bár megígértem, hogy az egész história nem lesz csak is novella, én még sem vagyok oka, hogy egynék meg kell történni, mert azt én nem, hanem Muki urfi és Ilka

kisasszony okozta, melynek eredete az a kicsi rózsás kert, hol gyerekkoruk érzelmeit ápolták fel. S én ha akarnám, se fojthatom el a gyermekkor érzelmeinek plántáit. Mélyek, életerősek azok!

Pipacs úr Mák urat, Mák úr Pipacs urat tartá lefőzöttnek, pedig ime mindkettő le lett főzve.

Muki elvesztette ugyan a kardbojtját, de megtalálta kis okokból nagy dolgokat csináló két haragos, versengő jóbarát szívét, barátságát.

Kisült pedig az is, hogy Laczi véletlenül, de már Maresa szándékosan okozta a Muki nagy baját.

Hogy t. i. az elvesztett aranyos kardbojtért nyert... egy „arany jármot.“

A Muki azt állítja, hogy az arany járom könnyü és bő kárpótlása annak az aranyos kardbojtjának.

Elhiszem, mert még én nem próbáltam. Lehet, — nem állítom biztosan, — hogy én nem találnám annak!

Nemes Mákfalusy Mák Pál és Pusztás Pipacs Dénes úr pedig együttesen pipálnak újra a kis rózsás kertbe.

Azok a régi rózsák virulnak még ma is ott. De most még épek, most még nem ezibálják az... unokák.

No majd elhozza azokat is a... gólya! szokta Muki ur mondani. Mire a szép új menyecske, Ilonka fülig pirul!

Hogy miért? én nem tudom! mert én... legény vagyok!

F. Z.

DR. BUK HERMAN

iskola-utca 133. sz. a. Lekrinezky
Balázs házában, a főszolgabírói
hivatal mellett nyitotta meg.

3-3 ügyvédi irodáját

Franczia-tanfolyam!

Alólírt tudomására hozom az igen tisztelt szülőknek, miszerint Csongrádon

franczia-német tanfolyamot

nyitok. Azok, kik alapos kiképzetésben óhajtanak részesülni, értekezhetnek velem ez iránt naponta Tekintetes Szilberleitner Ferencz úr gyógyszer-tárában. Tanítási idő, naponta 1 óra. Havidíj 6 frt.

Káldor Lajos
okleveles gyógyszerész.

4-5

Budapesten.

3 emeletes körüti palota, a legjobb vidéken, 30 évig adómentes, a lakások a legegységesebben kiállítva, parquetákkal, kárpitozott falakkal, fürdő-, elő-, eseléd-szobákkal, szőcsökkel stb. kiállítva, 300.000 frtért, továbbá 2 emeletes új sarokház, fenti kiállítással, a Kerepesi-út közvetlen közelében, 90%-nyi tiszta jövedelemre, 80.000 frtért kevés készfizetéssel eladatik, vagy pedig helyben fekvő házra vagy birtokra elcserelethetők. Továbbá ajánlok olcsó családi házakat megvételre. Bővebb értesítést csakis önvevőknek szívesen és díjmentesen nyújt Löwy Emil hatóságilag engedélyezett, kereskedelmi- és váltó-törvényszékileg bejegyzett ingatlanok közvetítési ügyüksége IV. Ujvilág utca 33. szám Budapesten.

1-3

Fontos találmány gyengeség ellen!

FÉRFIAKNAK

A cs. és kir. szab. **Potentator**-ral gyógyulhatnak férfiak rögtön, tartósan és utóbajok nélkül, még oly esetekben is, hol semmi sem használt; még több évi gyengült vagy elvesztett erő is helyreállíttatik (külsőleg észrevehetetlen, garantírozott ártalmatlan, izgalom nélküli, kellemes gyógymód.) Híres tanárok elismerő nyilatkozatai legmelegebb orvosi ajánlások és az alaposan kigyógyultak ezernyi hálaíratok nélkül tanácsolják a cs. és kir. szab. **Potentator** alkalmazását. Maradandó eredmény. A küldés és csomagolás diszkrétcióval. Tartalom és származás felismerhetetlen. **Dr. Altmann Károly**, Wien, VII., Mariahilfstrasse 70. sz. Felvilágosító röpiratok kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

11-26

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”

a mely az új évvel immár 25 ik évfolyamába lépett. — Ez a magyar olvasó közönség legtekintélyesebb lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alaposasága és sokasága, rovatainak változatossága, kitünősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették népszerűvé. A kormány körében előforduló eseményekről az „Egyetértés” olvasói értesülhetnek első sorban. — Az országgyűlési tárgyalásokról a legrészletesebb, tárgyilagos hírt tudósítást egyedül az „Egyetértés” közöl. Bármely párthoz tartozzék is a képviselő, beszéde az „Egyetértés”-ben a legterjedelmesebben közöltetik. — Ez az óriási terjedelmű lap egyszerre két homlokegyenest ellenkező irodalmi célt szolgál, mert naponként megtalálja benne a család, a hölgyvilág a maga szép-irodalmi olvasmányát a világirodalom legkitűnőbb íróinak legújabb regényeiben, talál benne tárcacikkeket legjobb íróinktól, divattudósítást Párisból stb., úgy, hogy nincs szépirodalmilag, mely az „Egyetértés”-nek e rovatával a versenyt kiállhatná.

S ezzel szemben ott van az „Egyetértés”-nek oldalakra terjedő politikai és közgazdasági része, mely megbízhatóság, komolyság és jólérsültség tekintetében utólréhetetlennek van elismerve a magyar sajtóban. Egyik legfőbb érdeme az „Egyetértés”-nek, hogy az események ösmertetése körül soha semminemű tekintetektől sem hagyta magát befolyásolni, s mint teljesen független lap fölötté áll minden pártérdeknek és csak az igazságot szolgálja. Az egész sajtóban legnagyobb terjedelmű országgyűlési tudósításainak is mindenkor a párttekinteteken felülemelkedő részrehajlatlanság szerezte meg a közelsmerést, mely abban nyilvánul, hogy az „Egyetértés” olvasói között minden pártból találunk híveket.

Az „Egyetértés” gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdaközönség, az iparos és vállalkozó nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés” kereskedelmi s tőzsdei tudósításának bőségével a többi lapok már föl sem veszik a versenyt. — A kereskedő, az iparos s a mezőgazda két évtized óta tudja már, hogy az „Egyetértés”-ben megtalálja mindazt, a mire szüksége van, s e miatt az „Egyetértés” ma már nélkülözhetetlenné vált, mint a hazai kereskedelmi, ipar- és mezőgazdasági forgalom magyar nyelvű vezérlapja. Üzleti dolgokban az „Egyetértés” a legjobban informált lap Magyarországon.

A rendes rovatokban s a fölmerülő eseményekről legnagyobb terjedelemben közölt bő tudósításokon kívül végre csak az „Egyetértés” 3 speciális rovatát említjük meg, melyek országos híre tettek szert. Ezek: az Irodalom, a Tanügy és a Mezőgazdaság, melyek mindegyike egy-egy szaklapot képes pótolni. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az

„EGYETÉRTÉS”-re,

melynek előfizetési ára: egy hóra 1 frt 80 kr., negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámokat a kiadóhivatal kívánatra ingyen és bérmentve küld.

Az „Egyetértés” felelős szerkesztője és
kiadótulajdonosa:

CSÁVOLSZKY LAJOS.

Az „Egyetértés” kiadóhivatala:

Dalszínház-utca 1. szám.
(Az operaházzal szemben.)